

عنوان مقاله:

نگرش پایدار از تبیجه بر رویه؛ تجربه طراحی فضاهای شهری براساس مشارکت اجتماعی در شیراز

محل انتشار:

ماهnamه باغ نظر، دوره 21، شماره 134 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده‌گان:

امین حبیبی - دانشیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

محمد نیک کار - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

محمد علی آبادی - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

صدیقه اسکندرپور - کارشناس ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

بيان مسئله: به دنبال افزایش سریع جمعیت شهرها، مسائل اجتماعی سیاری در شهرهای بزرگ پدید آمده که منجر به توجه به مقاومت توسعه پایدار شده است. کلید موفقیت در احیای پایداری اجتماعی فضاهای شهری، حمایت از طرح هایی است که به لحاظ شرایط محلی، بسیج کننده مهارت و دانش محلی است. به علاوه فراوانی و تراکم نامتجانس شهرها، همبستگی، تعامل و توجه افراد نسبت به یکدیگر را کاهش داده است. امروزه تغییر نگاه از تجویزی به مشارکتی و از توجه به راه حل های معمارمحور (متمرکز) به شیوه های حل مسئله با تأکید بر ابتکارات جامعه است. لذا بایستی از نقش تجویزی معمار به معنای سازنده و هدایت کننده کل امور اجتماع به سوی نقشی به عنوان یکی از شرکای مهم اجتماعی گام برداشت. هدف پژوهش: این پژوهش بر آن است تا با استفاده از روش طراحی مشارکتی (شارت) به خلق فضایی شهری پردازد و این طریق امکان برقراری تعاملات اجتماعی را تسهیل کند و در راستای پایداری اجتماعی حرکت کند. روش پژوهش: این پژوهش دارای ماهیتی کاربردی است که به منظور آشنازی با ادبیات ناظر بر پژوهش از یک روش ترکیبی مبتنی بر راهبرد کیفی با تکیه بر تحقیقات میدانی براساس مدل «کارگاه طراحی یا شارت» شکل گرفته است. نتیجه گیری: این پژوهش با ارائه مدل فرایند «کارگاه طراحی شارت» از طریق طراحی یک فضای شهری واقع در محدوده خیابان مطهری شمالی شیراز پرداخته است. این فرایند طی یک پیش کارگاه، چهار کارگاه اصلی و یک جلسه میانی و غیررسمی انجام شده و به طراحی فضای مذکور منتهی شده است. نتایج پژوهش، ضرورت وجود پیش کارگاه برای نظم کارگاه های اصلی و ایجاد دستور کار لازم جهت جلوگیری از انحراف جلسه و دور شدن از اهداف اصلی کار را توصیه می کند. حضور طراحان حرفه ای در نقش رهبر در کارگاه با توانایی طراحی و ترسیم به عنوان مهم ترین ارکان اصلی تشکیل جلسات کارگاه، از دیگر دستاوردهای این پژوهش است. ارائه راه حل های تکمیلی جهت اصلاح و بهبود فرایندهای طراحی مشارکتی از نتایج نهایی این پژوهش است.

کلمات کلیدی:

طراحی فضاهای شهری، مشارکت اجتماعی، پایداری اجتماعی، تعامل اجتماعی، فرایند کارگاه طراحی شارت

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2036028>